

Zaključak:

**koristi i izazovi
proširenja**

6

Najnovije proširenje Europske unije suviše je opsežan i kompleksan proces a da bi se o njemu moglo govoriti samo u kontekstu, inače nesumnjivo postojećih, pozitivnih aspekata. Nove države članice suočit će se s višestrukim izazovima članstva u Uniji, kao i sa svojevrsnim drugim tranzicijskim periodom u slučaju onih novih članica koje su već prošle jednu tranziciju iz bivšeg socijalističkog uređenja u sustav višestranačke demokracije i tržišnog gospodarstva. Tako je, na primjer, u prijelaznom periodu do sedam godina moguće privremeno ograničavanje slobode kretanja radnika iz novih članica u države koje su bile članice EU-a i prije 2004. godine, ovisno o odlukama pojedinačnih "starih" država članica. Također, poljoprivrednici u novim članicama tek će nakon desetogodišnjeg prijelaznog perioda steći pravo na puni iznos potpora kakve primaju poljoprivrednici u državama koje su bile članice EU-a prije 2004. godine. Uz to, unutarnje granice između starih i novih članica EU-a bit će u potpunosti uklonjene tek onda kad bude procijenjeno da se adekvatno kontroliraju nove vanjske granice EU-a. Međutim, kao što je već navedeno, postoje i mehanizmi za ublažavanje tranzicijskog razdoblja, pa su tako u proračunu Unije već izdvojena sredstva za potporu poljoprivredi u novim članicama tijekom prve tri godine na-

kon proširenja, kao i sredstva za pomoć novim članicama u uspostavi bolje granične kontrole na novim vanjskim granicama EU-a.⁶⁸

S druge pak strane, premda trenutno vidljive koristi proširenja ne odaju spektakularne ekonomske efekte, one ipak uključuju znatne pozitivne političke, ekonomske i kulturne aspekte. Tako će proširenje područja mira, stabilnosti i prosperiteta pogodovati svim stanovnicima Europe u cjelini. Očekuje se i da će proširenje tržišta znatnim povećanjem broja stanovnika Europske unije (u 2004. godini za više od 70 milijuna, a predviđenim daljnjim proširenjem i za više od 100 milijuna) potaknuti ekonomski rast i stvaranje novih radnih mjesta i u starim i u novim državama članicama. Nadalje, usvajanje europskih standarda u zaštiti okoliša, borbi protiv kriminala i ilegalne imigracije izravno utječe na poboljšavanje kvalitete života u novim članicama. Europska unija će, pak, biti obogaćena većom kulturnom i jezičnom raznolikošću, kao i mogućnošću boljeg razumijevanja među državama i narodima. Konačno, proširenjem jača i uloga Europske unije u svijetu, i to u najrazličitijim područjima globalne politike, kao što su, primjerice, sigurnost i trgovina, pa je proširenje Europske unije ujedno i odgovor Europe na izazov globalizacije.

⁶⁸ Vidi str. 35-36.

Kronologija proširenja

1951.

Francuska, Njemačka, Italija, Belgija, Nizozemska i Luksemburg potpisuju Pariški ugovor kojim je osnovana Europska zajednica za ugljen i čelik, prvobitna jezgra iz koje će se kasnije razviti Europska unija.

1957.

Francuska, Njemačka, Italija, Belgija, Nizozemska i Luksemburg potpisuju Rimske ugovore kojima su osnovane Europska ekonomska zajednica (EEZ) i Europska zajednica za atomsku energiju (EURATOM).

1963.

Turska potpisuje Sporazum o pridruživanju.

1970.

Malta potpisuje Sporazum o pridruživanju.

1972.

Cipar potpisuje Sporazum o pridruživanju.

1973.

Prvi val proširenja: Velika Britanija, Irska i Danska postaju članice Europske zajednice.

1981.

Drugi val proširenja: Grčka postaje članica Europske zajednice.

1986.

Treći val proširenja: Španjolska i Portugal postaju članice Europske zajednice.

1987.

Turska podnosi zahtjev za članstvo.

1989.

Pokrenut program Phare.

1990.

Cipar i Malta podnose zahtjev za članstvo.

1991.

Mađarska i Poljska potpisuju Europske sporazume.

1992.

Potpisan Ugovor o Europskoj uniji (Ugovor iz Maastrichta).

1993.

veljača: Rumunjska potpisuje Europski sporazum.

ožujak: Bugarska potpisuje Europski sporazum.

lipanj: Europsko vijeće na sastanku u Kopenhagenu daje jasnu perspektivu članstva u EU pridruženim članicama iz srednje i istočne Europe, te definira tri kriterija za članstvo u Europ-

skoj uniji, tzv. Kopenhaške kriterije (politički, gospodarski i pravni kriterij).

listopad: Češka i Slovačka potpisuju Europske sporazume.

1994.

ožujak: Mađarska podnosi zahtjev za članstvo.

travanj: Poljska podnosi zahtjev za članstvo.

prosinac: na zasjedanju Europskog vijeća u Essenu dogovorena predpristupna strategija.

1995.

siječanj: četvrti val proširenja: Austrija, Finska i Švedska postaju članice Europske unije.

lipanj: Estonija, Latvija i Litva potpisuju Europske sporazume. Rumunjska i Slovačka podnose zahtjev za članstvo.

listopad: Latvija podnosi zahtjev za članstvo.

studeni: Estonija podnosi zahtjev za članstvo.

prosinac: Litva i Bugarska podnose zahtjev za članstvo.

Europsko vijeće definira četvrti kriterij za članstvo u Europskoj uniji, tzv. Madridski kriterij (administrativni kriterij).

1996.

siječanj: Češka podnosi zahtjev za članstvo.

lipanj: Slovenija podnosi zahtjev za članstvo i potpisuje Europski sporazum.

1997.

srpanj: Europska komisija objavljuje Agendu 2000.

prosinac: Europsko vijeće u Luksemburgu pokreće proces proširenja i dodatno ojačava predpristupnu strategiju EU-a za države kandidatkinje. Češka, Estonija, Mađarska, Poljska i Slovenija dobivaju status kandidata za članstvo.

1998.

Otvoreni pregovori o pristupanju s Luksemburškom skupinom država kandidatkinja (Ciprom, Češkom, Estonijom, Mađarskom,

Poljskom i Slovenijom).

1999.

ožujak: na sastanku Europskog vijeća u Berlinu dogovoren financijski okvir predpristupne pomoći za razdoblje 2000.-2006.

prosinac: na sastanku Europskog vijeća u Helsinkiju, Bugarska, Latvija, Litva, Rumunjska i Slovačka dobivaju status kandidata za članstvo.

2000.

Pokrenuti predpristupni programi ISPA i SAPARD.

veljača: otvoreni pregovori o pristupanju s Helsinškom skupinom država kandidatkinja (Bugarska, Latvija, Litva, Malta, Rumunjska, Slovačka).

2002.

veljača: Konvencija o budućnosti Europe počela s radom.

prosinac: na sastanku Europskog vijeća u Kopenhagenu zaključeni pregovori o pristupanju s Ciprom, Češkom, Estonijom, Latvijom, Litvom, Mađarskom, Maltom, Poljskom, Slovačkom i Slovenijom. Usvojen financijski okvir izdvajanja za nove države članice EU-a za razdoblje 2004.- 2006.

2003.

veljača: Ugovor iz Nice stupa na snagu.

travanj: u Ateni potpisan Ugovor o pristupanju Cipra, Češke, Estonije, Latvije, Litve, Mađarske, Malte, Poljske, Slovačke i Slovenije Europskoj uniji.

lipanj: na sastanku Europskog vijeća u Solunu predstavljen Nacrt ustavnog ugovora.

listopad: otvorena međuvladina konferencija o Nacrtu ustavnog ugovora.

2004.

svibanj: peti val proširenja: Cipar, Češka, Estonija, Latvija, Litva, Mađarska, Malta, Poljska, Slovačka i Slovenija postaju članice Europske unije.

Pojmovnik

Analitički pregled usklađenosti zakonodavstva (engl. *screening*)

Postupkom *screeninga* se, prije otvaranja pregovora o pristupanju u članstvo EU-a, utvrđuju područja unutar zakonodavstva pojedine države kandidatkinje koja treba uskladiti sa zakonodavstvom EU-a, ocjenjuje postojeća razina usklađenosti te potreba daljnje prilagodbe zakonodavstvu EU-a.

Država pristupnica (engl. *acceding state*)

Zaključivanjem pregovora o pristupanju, država kandidatkinja za članstvo u EU postaje država pristupnica. Cipar, Češka, Estonija, Latvija, Litva, Mađarska, Malta, Poljska, Slovačka i Slovenija postale su državama pristupnicama zaključenjem pregovora o pristupanju EU na sastanku Europskog vijeća u Kopenhagenu 13. prosinca 2002. godine, na kojem je također donesena i službena odluka o njihovom primanju u članstvo EU-a 1. svibnja 2004.

Europska komisija (engl. *European Commission*)

Europska komisija jedna je od pet glavnih institucija EU-a, koja utjelovljuje interese Unije kao cjeline. U kontekstu proširenja, Komisija

donosi mišljenje o zahtjevu za članstvo i preporuke u pogledu otvaranja pregovora o primanju u članstvo, te vodi pregovore o članstvu s državama kandidatkinjama. Komisija je sastavljena od povjerenika koje sporazumno biraju države članice EU-a, a potvrđuje ih Europski parlament na mandat od 5 godina. Do proširenja 1. svibnja 2004. godine Komisiju je sačinjavalo 20 povjerenika, a u prijelaznom razdoblju od 1. svibnja do 1. studenog 2004. godine 30 povjerenika. Od tog datuma do isteka mandata idućeg saziva Europske komisije 2009. godine Komisiju će, sukladno Ugovoru iz Nice, sačinjavati 25 povjerenika sve dok EU bude imala 25 država članica, odnosno do idućeg proširenja. Nakon proširenja EU-a na 27 država članica, Vijeće EU-a će odrediti maksimalni broj povjerenika, kojih mora biti manje nego država članica.

Europski parlament (engl. *European Parliament*)

Europski parlament, jedna od pet glavnih institucija EU-a, predstavničko je tijelo građana Europske unije. Od 1979. godine zastupnici u Parlamentu biraju se izravnim glasanjem na mandat od 5 godina. Prije proširenja 2004. godine Europski parlament brojao je 626 zastupnika. Ugovorom iz Nice predviđen je rast

broja zastupnika nakon proširenja do najviše 732, uz mogućnost privremenog premašivanja tog broja.

Europski revizorski sud (engl. *Court of Auditors*)

Europski revizorski sud, jedna od pet glavnih institucija EU-a, kontrolira prihode i rashode Unije, a sastoji se od po jednog člana (suca revizora) iz svake države članice EU-a.

Europski sporazumi (engl. *Europe Agreements*)

Europski sporazumi poseban su oblik sporazuma o pridruživanju između Europske unije i pojedinih država srednje i istočne Europe te baltičkih država koje su, potpisivanjem ovih sporazuma, postale pridruženim članicama EU-a. Osnovni cilj europskih sporazuma je priprema pridruženih članica za priključivanje Europskoj uniji temeljem usvajanja načela poštivanja ljudskih prava, demokracije, pravne države i tržišnog gospodarstva. Europskim sporazumima obuhvaćena su područja političke suradnje, trgovinskih pitanja, gospodarske, kulturne i financijske suradnje te usklađivanje zakonodavstva. Europski sporazumi sklopljeni su sa 10 država: Bugarskom, Češkom, Estonijom, Mađarskom, Latvijom, Litvom, Poljskom, Rumunjskom, Slovačkom i Slovenijom.

Europski sud (engl. *The Court of Justice of the European Communities*, skraćeno *The Court of Justice*)

Europski sud, jedna od pet glavnih institucija EU-a, jedini je ovlašten tumač odredaba osnivačkih ugovora EU-a te jamči jedinstvenu primjenu europskog prava na cijelom području Unije. Sud se sastoji od po jednog člana (suca) iz svake države članice Europske unije.

Europska unija (engl. *European Union*)

Europska unija je nadnacionalna zajednica nastala kao rezultat procesa suradnje i inte-

gracije koji je započeo 1951. godine između šest europskih država (Belgije, Francuske, Njemačke, Italije, Luksemburga i Nizozemske). Pojam "Europska unija" uveden je Ugovorom o Europskoj uniji (poznatim i pod nazivom Ugovor iz Maastrichta) potpisanim 1992. godine. Petim valom proširenja, 1. svibnja 2004. godine, EU se proširuje sa prijašnjih 15 država članica na još 10 novih članica te doseže brojku od ukupno 25 država članica.

Europsko vijeće (engl. *European Council*)

Pojam Europsko vijeće označava sastanak čelnika država ili vlada država članica EU-a i predsjednika Europske komisije na kojem se raspravlja o pitanjima bitnim za Europsku uniju te se donose političke odluke koje obilježavaju razvoj Unije. Odluke Europskog vijeća implementiraju institucije EU-a. Europsko vijeće održava se najmanje dvaput godišnje, a prema potrebi i češće, tako da su u razdoblju od 1999. do 2003. godine sastanci Europskog vijeća održavani 3 do 5 puta godišnje.

Gospodarski i socijalni odbor (engl. *Economic and Social Committee*)

Gospodarski i socijalni odbor je savjetodavno tijelo EU-a koje predstavlja različite gospodarske i socijalne interesne skupine. Sukladno Ugovoru iz Nice, Gospodarski i socijalni odbor može nakon proširenja 1. svibnja 2004. povećati broj svojih članova s 222, koliko je imao prije proširenja, do najviše 350 nakon proširenja.

ISPA (engl. *Instrument for Structural Policies for Pre-Accession*)

Program ISPA, pokrenut 2000. godine, je predpristupni program pomoći EU-a državama kandidatima za članstvo iz srednje i istočne Europe u provedbi europskih standarda u području prometa i zaštite okoliša.

Kohezijski fond i strukturni fondovi (engl. *Cohesion Fund, Structural Funds*)

Kohezijski fond i strukturni fondovi EU-a namijenjeni su smanjenju razlika u razvijenosti država članica EU-a i njihovih regija te promicanju ravnomjernijeg razvitka cijele Unije.

Kriteriji iz Kopenhagena / Kopenhaški kriteriji (engl. *Copenhagen Criteria*)

Svaka država koja želi postati punopravnom članicom Europske unije mora ispunjavati tri Kopenhaška kriterija: (1) politički (stabilnost institucija koje osiguravaju demokraciju, vladavinu prava, poštivanje ljudskih prava i prava manjina i prihvaćanje političkih ciljeva Unije); (2) gospodarski (postojanje djelotvornog tržišnog gospodarstva te sposobnost tržišnih čimbenika da se nose s konkurentskim pritiscima i tržišnim zakonitostima unutar EU-a); (3) pravni (usvajanje cjelokupne pravne stečevine EU-a).

Uz ova tri kriterija, svaka država koja želi postati punopravnom članicom Europske unije mora ispunjavati i četvrti, administrativni kriterij, poznat i pod nazivom Madridski kriterij, koji nalaže prilagodbu odgovarajućih administrativnih struktura s ciljem osiguravanja uvjeta za postupnu i skladnu integraciju (kao što su jačanje administrativne sposobnosti, stvaranje učinkovitog sustava državne uprave s ciljem osiguravanja učinkovitog procesa usvajanja i provedbe pravne stečevine EU-a).

Mišljenje o zahtjevu za članstvo (franc. *avis*, engl. *opinion*)

Mišljenje o zahtjevu za članstvo je dokument kojim Europska komisija ocjenjuje stanje i mogućnosti države podnositeljice zahtjeva za članstvo u EU za ispunjavanje uvjeta za članstvo. Uz mišljenje, Komisija donosi i preporuke u pogledu otvaranja pregovora o članstvu s dotičnom državom.

Odbor regija (engl. *Committee of the Regions*)

Odbor regija je savjetodavno tijelo EU-a koje okuplja predstavnike regionalnih i lokalnih vlasti. Sukladno Ugovoru iz Nice, Odbor regija može nakon proširenja 1. svibnja 2004. povećati broj svojih članova s 222, koliko je imao prije proširenja, do najviše 350 nakon proširenja.

Phare

Program Phare je osnovan 1989. godine kao program pomoći EU-a tadašnjim tranzicijskim državama srednje i istočne Europe s ciljem promicanja višestranačke demokracije i obnove gospodarstva nakon izlaska iz komunizma. Prvotno namijenjen Mađarskoj i Poljskoj, Phare se tijekom 1990-ih godina širi i na Bugarsku, Češku, Estoniju, Latviju, Litvu, Rumunjsku, Slovačku i Sloveniju. Transformacijom u predpristupni program, Phare postaje glavni instrument financijsko-tehničke pomoći EU-a tim državama u njihovim prilagodabama za članstvo u EU, i to osobito u dva prioriteta područja: jačanju institucija potrebnih za približavanje Uniji te financiranju investicijskih projekata (npr. u infrastrukturi, razvoju malog i srednjeg poduzetništva, obrazovanju).

U program Phare bile su uključene i Albanija i Makedonija u kojima je 2001. godine Phare zamijenjen programom tehničko-financijske pomoći EU-a zemljama jugoistočne Europe - CARDS. Republika Hrvatska je bila kratkotrajno uključena u Phare 1995. godine, a od 2001. ona je također korisnica programa CARDS.

Pravna stečevina Europske unije (franc. *acquis communautaire*, skraćeno *acquis*)

Pravna stečevina Europske unije skup je prava i obveza koji sve države članice obvezuje i povezuje unutar EU-a. Pravna stečevina EU-a ne predstavlja samo pravo u užem smislu budući da obuhvaća: sadržaj, načela i političke ciljeve osnivačkih ugovora (tzv. primarno zakonodavstvo), zakonodavstvo usvojeno na temelju osnivačkih ugovora (tzv. sekundarno zakonodavstvo).

davstvo) te presude Europskog suda, deklaracije i rezolucije koje je EU usvojila, mjere koje se odnose na zajedničku vanjsku i sigurnosnu politiku, mjere koje se odnose na pravosuđe i unutarnje poslove te međunarodne ugovore koje je sklopila Europska zajednica, kao i ugovore zaključene između država članica u području djelovanja Unije.

Prema područjima, pravna stečevina EU-a podijeljena je na 31 poglavlje (npr. slobodno kretanje roba, osoba, kapitala; slobodno pružanje usluga; politika tržišnog natjecanja; poljoprivreda; prometna politika; oporezivanje; energetika; industrijska politika; obrazovanje i usavršavanje; okoliš itd.)

Predpristupna pomoć (engl. *pre-accession assistance*)

Predpristupna pomoć obuhvaća financijsku pomoć Europske unije državama kandidatkinjama putem predpristupnih programa (→ISPA, Phare, SAPARD), te sudjelovanje kandidatkinja i u drugim programima EU-a u područjima kao što su obrazovanje, istraživanje, zaštita okoliša, malo i srednje poduzetništvo, javno zdravstvo, te u programima za mlade.

Predpristupna strategija (engl. *pre-accession strategy*)

U kontekstu najnovijeg, petog vala proširenja Europska unija je definirala predpristupnu strategiju za države kandidatkinje s ciljem pružanja podrške tim državama u pripremama za priključivanje Europskoj uniji. Predpristupna strategija uključuje tri glavne komponente: sporazume o pridruživanju, odnosno europske sporazume (→Europski sporazumi), pristupno partnerstvo i nacionalni program za usvajanje pravne stečevine EU-a (→niže), te predpristupnu pomoć putem predpristupnih i drugih programa (→Predpristupna pomoć).

Pregovori o pristupanju (engl. *accession negotiations*)

Pregovori o pristupanju predstavljaju završnu etapu procesa pridruživanja Europskoj uniji. Pregovorima prethodi tzv. *screening* (→Ana-

litički pregled usklađenosti zakonodavstva). Sami pregovori vode se o svakom od 31 poglavlja pravne stečevine EU-a (→Pravna stečevina EU-a). Pregovore vode - sa strane EU-a Europska komisija, a sa strane države kandidatkinje koja pregovara o članstvu njezin vlastiti pregovarački tim. Tek nakon zaključivanja pregovora o svim poglavljima pravne stečevine EU-a, država kandidatkinja dobiva mogućnost ulaska u EU.

Pristupno partnerstvo i nacionalni program za usvajanje pravne stečevine EU-a (engl. *accession partnership*; *national programme for the adoption of the acquis*)

Pristupno partnerstvo razrađuje, na temelju sporazuma o pridruživanju/europskih sporazuma, kratkoročne i srednjoročne prioritete u usklađivanju zakonodavstva, financijsku pomoć i pripreme država kandidatkinja za pregovore o pristupanju u članstvo. Nacionalnim programom za usvajanje pravne stečevine EU-a, koji države kandidatkinje izrađuju na temelju pristupnog partnerstva na godišnjoj osnovi, razrađuju se kratkoročni ciljevi i zadaci cjelokupne državne uprave za tu godinu, među njima i mjere kojima se usklađuje nacionalno zakonodavstvo države kandidatkinje s pravnom stečevinom EU-a.

Proširenje Europske unije (engl. *enlargement*)

Proširenje Europske unije je izraz kojim se označava proces primanja u punopravno članstvo novih članica. U prva četiri vala proširenja članicama su postale: Velika Britanija, Irska i Danska (1973.); Grčka (1981.); Portugal i Španjolska (1986.); Švedska, Finska i Austrija (1995.). U petom, do sada najvećem valu proširenja, 1. svibnja 2004. godine, EU se širi na još deset novih država članica: Cipar, Češku, Estoniju, Latviju, Litvu, Mađarsku, Maltu, Poljsku, Slovačku i Sloveniju.

**Redovito izvješće o napretku
prema pristupanju
(engl. *Regular Report on Progress
Towards Accession,
skraćeno Regular Report*)**

Dokument kojim Europska komisija jednom godišnje prikazuje napredak svake pojedine države kandidatkinje u pripremama za ostvarenje punopravnog članstva u EU.

**SAPARD
(engl. *Special Accession Programme
for Agriculture and Rural Development*)**

Program SAPARD, pokrenut 2000. godine, je predpristupni program pomoći EU-a državama kandidatkinjama za članstvo iz srednje i istočne Europe namijenjen prilagodbama u poljoprivredi i ruralnom razvitku.

Twinning

Instrument predpristupne pomoći EU-a državama kandidatkinjama za članstvo putem suradnje djelatnika tijela državne uprave u državama kandidatkinjama s istovjetnim ili srodnim tijelima država članica EU-a, u svrhu unapređivanja rada uprava država kandidatkinja sukladno europskim standardima.

**Ugovor iz Nice
(engl. *Treaty of Nice*)**

Ugovorom iz Nice predviđene su važne promjene u sastavu i načinu djelovanja glavnih institucija EU-a, kao i u postupku donošenja odluka, da bi se i nakon petog vala proširenja EU-a osiguralo inkorporiranje novih članica u strukturu Unije te njezino učinkovito funkcioniranje.

**Upitnik
(engl. *questionnaire*)**

Tehnički dokument koji Europska komisija upućuje državi podnositeljici zahtjeva za članstvo u EU u postupku razmatranja tog zahtjeva. Upitnik se sastoji od pitanja iz najrazličitijih područja funkcioniranja dotične države, od zakonodavne podloge, djelovanja institucija, javnih financija

do statističkih pokazatelja. Država kojoj je upitnik upućen obično ima rok od tri mjeseca za dostavu odgovora Europskoj komisiji.

**Vijeće Europske unije/Vijeće ministara,
skraćeno Vijeće
(engl. *Council of the European Union/
Council of Ministers, skraćeno Council*)**

Vijeće EU-a, jedna od pet glavnih institucija Europske unije, predstavlja države članice Unije. Vijeće je najvažnije tijelo EU-a koje donosi odluke. Odluke se donose izglasavanjem, a svaka država članica raspolaže određenim, točno utvrđenim brojem glasova. Članovi Vijeća su resorni ministri država članica, koji se sastaju ovisno o temi o kojoj se raspravlja na Vijeću, npr. vanjski poslovi, poljoprivreda, industrija i slično. Vijeće ministara stoga zasjeda u 9 tzv. konfiguracija, među kojima su, primjerice, Vijeće za opće poslove i vanjske odnose te Vijeće za poljoprivredu i ribarstvo. Međutim, bez obzira na različiti sektorski sastav ministara Vijeća, koji ovisi o temi o kojoj se raspravlja, Vijeće Europske unije djeluje kao jedinstvena institucija. Svaka država članica predsjedava Vijećem šest mjeseci, a glavni tajnik Vijeća EU-a ujedno djeluje i kao visoki predstavnik za zajedničku vanjsku i sigurnosnu politiku.

**Zahtjev za članstvo u EU
(engl. *application for EU membership*)**

Zahtjev za članstvo je kraće pismo koje potpisuje predsjednik države i/ili predsjednik vlade države podnositeljice zahtjeva, a podnošenjem zahtjeva za članstvo započinje postupak ocjenjivanja sposobnosti države koja podnosi zahtjev da postane članica EU-a. Zahtjevom se ističe europska pripadnost države podnositeljice zahtjeva, uključivanje u EU kao cilj politike države podnositeljice zahtjeva te njezina spremnost za prihvaćanje svih ciljeva Unije, kao i obveza koje proizlaze iz članstva u EU. Zahtjev za članstvo može pratiti dokument koji ga sadržajno podupire i u kojem se navode postignuća države podnositeljice zahtjeva u procesu približavanja EU. Zahtjev za članstvo upućuje se Vijeću EU-a, odnosno državi koja u to vrijeme njime predsjedava.

Ministarstvo europskih integracija
Petretičev trg 2, 10 000 Zagreb

Tel. (01) 4569 335, (01) 4569 336

Fax (01) 4599 444

E-mail: info@mei.hr

Web: www.mei.hr